

B U L L E T I D' I N F O R M A C I O

D'

E. REP. DE C. - J. E. R. E. C. - DEPARTAMENTAL - SEINE

Departament del Sena
Comité Departamental

ANY II -

SEPTEMBRE 1947

NUMERO IV

O N Z E D E S E T E M B R E

-O-O-O-O-O-

AL, LOCUCIO DE L'HONORABLE PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

SR. JOSEP IRLA

L'onze de Setembre es per a tots nosaltres, catalans, un aniversari de dol i de gloria. La caiguda de Barcelona, la mort gloriosa del Conseller en Cap Rafel de MASANOVA, darrers episodis d'una llarga guerra imposada al Poble catala per un desti advers, senyalaren la fi de les llibertats catalanes i la supressio violenta de les institucions que n'erant el baluard i la representacio. Aleshores, com avui, l'enemic va creure que l'hora era arribada de prendre'ns-ho tot, de proclamar, per real Decret, la mort de Catalunya. Mentrestant, pero, els catalans d'aquell temps conservaven, -com els catalans d'avui cobserven- un tresor que res ni ningu no els podia arrebassar: la llengua, la voluntat; l'esperanca i, amb elles l'amor al treball, virtud cardinal del nostre Poble.

Aquest tresor era la penyora del redreçament nacional de la Patria, proces lent i doloros, redreçament de l'esperit primer, i que fou coronat un cop proclamada la Republica, el reconeixement de la nostre personalitat i la restauracio de les Institucions.

Tots recordem l'esclat amb que Catalunya, durant els breus anys de la llibertat recobrada; celebrava la diada de l'Onze de Setembre, que ara i sera la Festa Nacional del nostre Poble. De totes les dates majors de la nostre Historia, es aquesta la que tots els catalans han escollit d'instint per a fer-ne la Festa de la Patria. Per que?. Perque l'Onze de Setembre comporta una lligo. Ens ensenya que les malvestats que cau de -munt d'un Poble no son mai sense remei i que els sacrificis fets per una causa justa son llavor infal, libre de victoria.

Aquest any -una vegada mes i tant de bo que sigui la darrera- els catalans commemorem l'Onze de Setembre sota els signe de la separacio. Separats els que viuen a Catalunya i els que hi voldrien viure i no poden. Separades moltes families. Allunyats els pares dels fills, el marit de la muller, els germans dels germans. Els catalans que, fora de la llar, esperen l'hora del retorn, han tingut el melangios consol de poder celebrar lliurement i publicat, el trist i glorios aniversari. A França, com on altres terracs d'Europa i d'America, i potsor de mes lluny, veus catalanes han enaltit la memoria dels martirs de 1.714. Pero tots sabem prou bo que es a Catalunya on la gesta llur ha tingut la commemoracio mes so-

.../